

fjerne nogle af disse Aarsager. De foreslaaede Midler er følgende:

1) Udførelsen af de Beslutninger angaaende Spørgsmaalet, som Raad og Forsamling tidligere har vedtaget.

2) Henstillinger fra Raadet til Medlemmerne om at ratificere en bestemt Konvention. Disse Henstillinger, der foretages af Generalsekretæren, har deres Oprindelse i Beretninger afgivet af de staaende Kommissioner, som beskæftiger sig med de forskellige Konventioner.

3) Anvendelse af de allerede i nogle Folkeforbundskonferencers Slutakter indføjede Bestemmelser, hvorefter Generalsekretæren skal underrettes om Stillingen med Hensyn til vedkommende Konvention, og om at en ny Konference eventuelt skal sammenkaldes for at sætte Konventionen i Kraft eller at dette sker paa anden Maade (f. Eks. derved, at en Protokol træder i Kraft, skønt alle Ratifikationer ikke er indgaaet, saafremt Folkeforbundsraadet sikrer sig, at Signatarstaterne ikke rejser Indvending imod Ikrafttrædelsen, jfr. Protokollen angaaende Ændring af Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje af 14. September 1929, Punkt 4).

Udvalget anbefaler dernæst følgende nye Forholdsregler:

a) Fremskaffelse af Oplysninger om Grundene til Forsinkelsen for hvert Lands og for hver Konventions Vedkommende. Det fremhæves at det vil være hensigtsmæssigt, om hvert Land en vis Tid efter Undertegnelsen vilde angive, hvorfor Ratifikationen ikke havde fundet Sted.

b) Betydningen af hver enkelt Konvention for Almenheden skal gøres klar for Regeringsmyndigheder, Parlater og Offentligheden.

c) En omhyggelig Forberedelse af Konventionerne maa gaa forud for Sammenkaldelsen af hver Konference, for at Regeringerne kan være nøje fortrolig med

Spørgsmaalene og sættes istand til efter moden Overvejelse at fremsætte deres Opfattelse af de forskellige Emner. Fremsendelse af Spørgeskemaer til foreløbige Bemærkninger samt af Konventionsudkast, til hvilke der stilles Ændringsforslag, vil være egnet til i Tide at henlede Konferencens Opmærksomhed paa alle de Punkter, der senere vilde kunne fremkalde Forsinkelser og Vanskeligheder.

d) Det i Versaillestraktatens Art. 405, 5. Stk.*) indeholdte Princip og de ved Arbejdskonventionerne for Øjeblikket anvendte Regler vil det med fornøden Tilpasning formentlig være nyttigt at anvende ved fremtidige almindelige Konventioner.

e) Afholdelse af et Møde af Signatarmagterne, naar efter en vis Tids Forløb et i Konventionen fastsat Antal Stater ikke har sluttet sig til den. Her skulde Ønskeligheden af at ændre Konventionen paa enkelte Punkter for at gøre den antagelig for de flestmulige Lande drøftes. En Bestemmelse i denne Retning skulde indføres i Undertegningsprotokollen. Denne Fremgangsmaade skønnes særlig hensigtsmæssig, saafremt det gælder om at bøde paa Vanskeligheder, opstaaet efter Undertegnelsen.

f) Bestemmelser, der fastsætter, at en Tidsgrænse, indenfor hvilken de for Konventionens Ikrafttræden nødvendige Ratifikationer skal deponeres, skal optages i Konventionen. Hvis Antallet ikke naas, kan der muligt afholdes en ny Konference til Overvejelse af, hvilke Skridt der bør tages, og en Bestemmelse herom kunde

*) „Ethvert Medlem forpligter sig til indenfor en Frist af et Aar at regne fra Konferencens Slutning (eller hvis det paa Grund af særlige Forhold er umuligt indenfor denne Frist, saasnart det maatte være muligt, men ingensinde senere end 18 Maanedere efter Konferencens Slutning) at forelægge Henstillinger eller Konventionsudkast for den eller de kompetente Myndigheder med det Formaal for Øje at give samme Lovform eller tage Forholdsregler af anden Art.“ (Vers. Trakt. Art. 405, 5. Stk.)